

de skulle besørge Opvarmningen, og hvad dermed staar i Forbindelse. Det maa vistnok anses for en ret heldig Bestemmelse, idet Kirkeejeren dog saa har et Slags Tilsyn med, hvordan denne Opvarmning sker og ikke saaledes, som det undertiden har været Tilfældet, at de meget hurtigt saa Kaffelovnen ødelagt paa Grund af den uheldige Maade, hvorpaa Opfyrringen sker. Hvad Regnskabsaflæggelsen angaar, saa vilde det maasse være ret heldigt, om Loven vilde angive, hvorledes den skulde finde Sted, men derom findes der intet. Jeg antager, at Meningen med Lovforslaget er den, at Forholdet med Hensyn til Kaffelovens Vedligeholdelse skal være som hidtil, nemlig at det paahviler vedkommende Kirkeeer. Der findes, som saa vidt jeg forstod den tidligere Lovgivning, en Bestemmelse i Loven af 7de Juni 1873 § 5, som inddirekte antyder, hvorledes Forholdet var ordnet, men saa vidt jeg kan se, findes der ikke nogen saadan Bestemmelse heri Loven. — Jeg tror saaledes i det hele taget at turde anbefale dette Lovforslags Fremme, idet det vistnok vil være i Kirkegængernes Interesse, at dette Opvarmningsspørgsmaal bliver ordnet paa en noget mere fyldestgørende og betryggende Maade end hidtil, idet jeg ikke kan se, at Kirke- og Tiendeejerne blive mindre heldigt stillede, end de hidtil have været, og om jeg end meget godt kan se, at man i sin Almindelighed og navnlig over for Spørgsmaalet som sagt om Varmeapparaters Indretning i de større Kirker kan have nogen Betænkelighed ved de forøgede Udgifter, som derved paalægges Kommunerne.

Mølgaard-Nielsen: Ja, det ærede Medlem fra Årsens (Bernsen) udtalte det, som jeg havde tænkt paa med Hensyn til Valgmenighedsmedlemmerne og Sognebaandsløverne. I Følge Lovforslaget ville de i det hele taget komme til at udøve det samme Bidrag som enhver anden, der hører til Folketirken, men efter at have hørt den højtærede Minister, saa kom jeg dog til at tænke paa, om det dog alligevel ikke er Meningen, at de kunne fritages, idet, naar Lovforslaget siger, „de til Folketirken hørende“, saa menes dermed, at de, som ikke høre med til Folketirken, ere fritagne, men saa synes

jeg ikke, at der kan være nogen Konsekvens i, at naar en Del fritages for at yde, at de, som heller ikke finde sig foranledigede til eller have Trang til at benytte Kirken eller dens Præst, saa ikke ogsaa fritages. Men dersom det er Meningen, saa er det dog sikkert ganske nødvendigt, at der kommer en Ændring, som af det ærede Medlem er paapeget, i denne Retning, saaledes at man tydelig kan se, at Valgmenighedsmedlemmer ere fritagne for at svare disse Udgifter, som her ere tænkte paa, til Varmeapparater. Det var blot det, som jeg vilde paapege, at her trænges der til en Ændring. Enten det saa har været den højtærede Ministers Mening eller ikke, saa tænker jeg nok, at baade Udvalget og den ærede Minister ville indrømme, at disse Medlemmer ere berettigede til at blive tagne i Betragtning ved den Lov, som her foreligger. De have jo store Byrder at bære ogsaa i andre kirkelige Anliggender, Præstetiende Kirketiende o. s. v.

S. Sprensen: Ogsaa jeg er enig med det ærede Medlem fra Årsens (Bernsen) om, at man skal være varsom med at komme alt for meget ind paa at give det saakaldte Kirkesyn for megen Raadighed over for Tiendeejerne og Tiendeyderne. Særlig forekommer det mig at ville volde Ulempe, hvor Kirken ejer sig selv, saa at Beboerne selv eje Kirketienden. Naar man ser bort fra det historiske, det arkitektoniske og det monumentale, som jeg maa indrømme, at man maa have et Syn til at varetage, skønner jeg ikke rettere end, at man i alle andre Forhold kunde lade Tiendeejerne, der jo i dette Tilfælde falde sammen med de Folk, som særlig benytte Kirkerne, nogenlunde støtte sig selv og bestemme, hvorledes de ville indrette sig, om de ville have Kirkerne fornyede eller mere eller mindre lade dem forfalde, om de ville have Varme i dem, eller de ville lade dem staa kolde. Kirkesynet har i de senere Aar navnlig lagt sig efter Kirkegaardsforholdene og søgt at faa dem regulerede, Kirkegaardene fornyede med Træplantning o. s. v. Jeg kan ikke se andet end, at det i det væsentlige har haft en gavnlig Indflydelse, men paa den anden Side staar det for mig som Idealet, at det overlades til hver enkelt Menighed at afgøre denne Sag, saa at de Sogne, hvor der er